

rudniška četrtnika

glasilo četrtne skupnosti Rudnik, MOL • letnik XX • številka 1 • april 2023

Živahno življenje
med Golovcem in Barjem

ISSN 2712-2425

Uvod

Pred koncem lanskega leta smo tudi v četrtni skupnosti Rudnik vstopili v novo štiriletno obdobje – nov svet in novi odborniki, ki ste jim zaupali glasove, se že lotevajo prvih nalog. Tudi zato, da bi bolje spoznali izzive v naši četrtni skupnosti, so eno izmed prvih sej izpeljali kar na terenu. Da boste bolje razumeli vlogo četrtne skupnosti, smo vam pripravili članek, v katerem smo povzeli ključne informacije.

Na novo smo se dela lotili tudi člani uredniškega odbora. Nova četrtinka je tako že odraz prvih korakov, ki smo se jih odločili narediti. Bolj kot prej se bomo usmerjali v odkrivanje zanimivih posameznikov, ki so globoko vpeti ali pa so vplivali na družabno življenje v naši četrtni skupnosti.

Posvetili se bomo tudi zanimivim kotičkom in zgodovini. Ste vedeli, da so nekoč na Golovcu tudi smučali? Da smo imeli pravo progo za smuk. Še več, če se odpravite do ribnikov pod Golovcem, lahko izurjeno oko tam opazi tudi ostanke skakalnic. Veseli bomo, če nam boste pri tem tudi vi pomagali s kakim namigom in nam razkrili zanimivo lokacijo ali zgodbo, ki ji grozi, da bo utonila v pozabo.

Ker je življenje v skupnosti živahno, naj vas povabimo, da spremljate tudi spletno stran Rudniške četrtinke in naše družbene kanale, tam boste lahko prebrali najbolj aktualne novice, preverili, kaj pripravljajo za krajanje društva in drugi ponudniki.

Pred nami so lepi dnevi, izkoristite jih za sprehod po okolici svojega doma, dajte priložnost raznolikim razgledom, ki nas obkrožajo - od barjanskih travnikov do golovških brezpotij. In če vam bo na tej vaši poti kaka stavba, kak okoliš... še prav posebej vzbudil pozornost, nas izzovite, z veseljem se bomo odzvali in raziskali zgodbo.

Kot je tudi ta, povezana s tokratno naslovnico. V kotu Botaničnega vrta namreč stoji deblo, ki nosi spomine na čase daleč pred našimi. Gre za ostanek lipe, ki jo je Napoleonov maršal Marmont, prvi in glavni guverner Ilirskih provinc, zasadil več kot 200 let nazaj. Drevo so morali zaradi okužbe posekati, na njenem mestu zdaj raste mladi odganjek, ostanek debela matičnega drevesa pa obiskovalcem omogoča, da se dotaknejo zgodovine.

Razširjen svet ČS Rudnik s strokovnima sodelavkama

KAZALO

- 2 UVOD
- 3 SVET ČETRTRNE SKUPNOSTI
- 4 DELOVNA TELESA ČS RUDNIK
- 6 PREDSTAVITEV: IVAN VRBINC
- 7 INTERVJU: ALOJZIJA STRLE
- 10 PREVENTIVA: VLOMI IN TATVINE
- 11 VARNI TUDI NA SPLETU
- 12 BIOTSKA RAZNOLIKOST NA BARJU
- 13 MOČVIRSKI TULIPAN
- 14 TEDEN KOLIŠČARJEV NA PODRUŽNIČNI ŠOLI RUDNIK
- 16 NA GOLOVCU SE JE SANKALO, SMUČALO IN SKAKALO
- 18 MAG. JASNA KRŽIN STEPIŠNIK
- 20 OBVESTILA

RUDNIŠKO ČETRTRINKO SO ZA VAS PRIPRAVILI

Izdajatelj: Mestna občina Ljubljana, Četrtina skupnost Rudnik, Pot k ribniku 20, 1000 Ljubljana, Tel: 01 428-03-45, Faks: 01 306-12-06, e-pošta: rudniska.cetrtrinka@gmail.com, www.rudniskacetrtrinka.si

Najdete nas tudi na Facebooku in Instagramu pod Četrtina skupnost Rudnik.

Uredniški odbor: Maruša Penzeš (urednica), Katarina Juvanc Šinkovec, Silvica Erlih, Aliana Moscatello, Robert Okorn, Urška Marzidovšek, Peter Kolenc
Številka izdaje: Letnik XX, številka 1, april 2023, ISSN 1712-2425

Naklada: 5400 izvodov.

Glasilo prejmejo vsa gospodinjstva v Četrtini skupnosti Rudnik, MOL, brezplačno.

Rudniška Četrtinka, glasilo Četrtne skupnosti Rudnik, je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi pristojno ministrstvo Republike Slovenije, pod zaporedno številko 779.

Besedila niso lektorirana.

Prelom: Neža Tomori Kontrec

Tisk: Tiskarna PRESENT d.o.o.

Naslovnica: Marmontova lipa, foto KJŠ

Svet četrtnne skupnosti

Statut Mestne občine Ljubljana, 58. člen

Organ četrtnne skupnosti je svet, ki ga izvolijo volilni upravičenci s stalnim prebivališčem na območju četrtnne skupnosti.

Mandat članov sveta traja štiri leta.

Svet ima predsednika, ki ga izmed sebe na predlog najmanj četrtnine članov sveta izvolijo člani sveta. Svet ima lahko enega ali več podpredsednikov, ki jih izmed članov sveta na predlog predsednika izvoli svet. Podpredsednik sveta nadomešča predsednika in opravlja naloge, za katere ga pooblasti predsednik. Če ima svet več podpredsednikov, nadomešča predsednika tisti podpredsednik, ki ga določi predsednik, če ga ne določi, pa najstarejši podpredsednik. Kadar nastopijo razlogi, da tako predsednik sveta kot podpredsednik ne moreta opravljati svoje funkcije, nadomešča predsednika član sveta, ki ga določi predsednik sveta, če ga ne določi, pa najstarejši član sveta. V času nadomeščanja opravlja član sveta tekoče naloge iz pristojnosti predsednika sveta.

Delo četrtnih skupnosti je podrobno opisano v 60. členu statuta Mestne občine Ljubljana, ki je objavljen tudi na spletu.

Četrtna skupnost Rudnik ima 15 članov sveta, ki so izvoljeni na lokalnih volitvah. Člani sveta in predsednica opravljajo delo nepoklicno. Člani sveta četrtnne skupnosti so krajan četrtnne skupnosti, vaši sosedje ali znanci iz sosednje ulice, naselja. Torej so "le" krajan, ki imajo možnost, da tudi sami lahko hitreje odgovorijo na pobude sokrajanov ali pa jih podajo naprej.

Svet četrtnne skupnosti spremlja stanje v četrtni skupnosti in glede na svoje pristojnosti, pobude in probleme obravnava ter podaja stališča, mnenja in predloge. Pobude in predloge posreduje v obravnavo pristojnim službam. Svet obravnava zadeve iz pristojnosti MOL, ki se nanašajo na lokalno okolje, na območje četrtnne skupnosti Rudnik in njenih prebivalcev. Sestaja se na rednih in izrednih sejah, potrjeni zapisniki sej so objavljeni na spletni strani Četrtnne skupnosti Rudnik, Seje Sveta četrtnne skupnosti Rudnik » Mestna občina Ljubljana. Poleg članov sveta ima četrtna skupnost tudi delovna telesa, ki so zadolžena za posamezna področja dela.

Svet ČS Rudnik za mandat 2022 - 2026:

Predsednica: Katarina Juvanc Šinkovec (LZJ)

Podpredsedniki: mag. Andreja Troppan (LZJ), Andreja Vrtačnik Kremžar (LZJ), Robert Okorn (LZJ), Tomaž Vargazon (Gibanje svoboda)

Člani: Anton Grošelj (SDS), Aliana Moscatello (SDS), Jure Maleš (SD), Peter Kolenc (NSi), Alojz Mlakar (Gibanje Svoboda), Erna Kokalj Jezovšek (Gibanje Svoboda), Anica Zrnec

(Gibanje Svoboda), Maja Rus (LZJ), Žiga Skvarča (LZJ), Boštjan Doljak (LZJ).

Za nemoteno delo četrtnne skupnosti in za povezavo med nepoklicnimi člani sveta in krajan ter strokovnimi službami MOL skrbita zaposleni strokovni sodelavki Službe za lokalno samoupravo (SLS), MOL, Ana Ralović in Anja Perčič. Oddelek Službe za lokalno samoupravo od septembra 2022 vodi Jera Grobelnik.

S pobudami in predlogi se lahko kadarkoli obrnete na pisarno SLS, Četrtnne skupnosti Rudnik.

Kje in kako stopite v kontakt z nami:

Uradne ure:

ponedeljek: od 8.30 do 13. ure

sreda: od 8.30 do 12. ure in od 13. do 17. ure

petek: od 8.30 do 12. ure

Telefon: 01 428 03 45

E-pošta: mol.rudnik@ljubljanasi

spletna stran: www.ljubljana.si

Za obveščanje krajanov uporabljamo:

spletne novice: www.rudniskacetrtnka.si

Facebook: Četrtna skupnost Rudnik

Instagram: cetrtna_rudnik

Če imate vprašanje, pobudo ali novico za uredniški odbor glasila Rudniška četrtnka:

rudniska.cetrtnka@gmail.com

Člani razširjenega sveta ČS Rudnik na terenski seji, april 2023

Delovna telesa Četrtna skupnosti Rudnik

Avtorica: KJŠ

Foto: arhiv ČS Rudnik

Črnovaška dobiva končno podobo

Med nalogami, pri katerih smo sodelovali, je tudi ureditev Bajerja.

Obnova lžanske ceste

Poleg sveta v ČS Rudnik delujejo tudi različna delovna telesa, ki jih, glede na potrebe delovanja sveta ČS in same četrtne skupnosti, določi svet ČS na začetku mandata.

Mandat članov delovnih teles v četrtni skupnosti traja 4 leta, enako kot mandat sveta ČS. Delovna telesa sestavljajo člani sveta ČS Rudnik in zunanji člani, ki so v manjšini. Predsednik delovnega telesa je lahko le član sveta ČS Rudnik.

Prednost odborov je, da vanje lahko vključimo tudi ostale posameznike, krajanje ali druge, ki niso bili direktno izvoljeni na volitvah, a si z lokalno skupnostjo želijo sodelovati. S strokovnostjo iz določenega področja lahko doprinesejo k delovanju odbora in delu sveta.

V odbore so, kot zunanji člani vključeni krajanje, predstavniki društev, zavodov, policije in mestnega redarstva.

Čeprav imamo svet Četrtna skupnosti in delovna telesa, pri posameznih projektih vedno sodelujemo tudi s tistimi, ki niso vključeni v odbore. Med temi so tudi Turistično društvo Barje, Vrtec Galjevica, Biotehniški izobraževalni center, Botanični vrt, Rdeči križ Ljubljana, Prostovoljni gasilski društvi Barje in Rudnik, posamezni predstavniki društev in krajanov, ki se vključijo le v določene projekte.

Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja

Stalno delovno telo Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja (krajše: KMVVI) je bilo na podlagi Poslovnika Mestnega sveta MOL ustanovljeno leta 2010.

KMVVI za širšo skupnost nima vidne vloge, izvaja pa naloge, ki so pomembne za delovanje sveta:

- daje predloge v zvezi z mandatnimi vprašanji,
- daje predloge v zvezi z volitvami, imenovanji in razrešitvami,
- opravlja naloge vezane na nezdržljivost funkcije člana sveta,
- opravlja tudi druge naloge, ki jih določi svet.

Člani KMVVI:

Anton Grošelj - predsednik komisije, Aliana Moscatello, Anica Zrnec (člani sveta ČS)

Ker dobre ideje, pomoč pri komunikaciji s krajanje in izvedba večjih dogodkov vedno pridejo prav, vabimo vse tiste, ki ste pripravljeni sodelovati z nami ali nam ponuditi svoje znanje in ideje za izboljšanje kakovosti življenja in odnosov v skupnosti, da se nam javite na mol.rudnik@ljubljana.si ali 01 428 03 45.

Sosvet za varnost

Naloge sosveta so vezane na področje varnosti občanov, kot ene od obveznih družbenih dobrin. Pri tem sosvet spremlja in obravnava problematiko s področij prometne varnosti, požarne in poplavne varnosti, nasilja in samomorilnosti, poškodb na javnih mestih in v domačem okolju ter splošne varnosti občanov, kot so tatvine, vlomi in ropi. Sosvet daje mnenja k posamezni problematiki oziroma oblikuje predloge sklepov za sprejem na svetu četrtne skupnosti. Problematiko obravnava na pobudo svojih članov, na predlog predsednika sveta ali sveta ČS Rudnik.

Člani:

Robert Okorn - predsednik odbora, Žiga Skvarča, Aliana Moscatello, Tomaž Vargazon, Peter Kolenc (člani sveta ČS), mag. Olga Kolar (OŠ Oskarja Kovačiča), Dejan Žagar (PP Ljubljana Vič), Milan Šterpin (MR MU MOL), Edo Gerbec (zunanji člani).

Odbor za prometno infrastrukturo, gospodarske dejavnosti in urbanizem

Delovno področje odbora je vezano na področje prometa, prometne infrastrukture, na področje gospodarskih javnih služb, varstva okolja, gos-

podarskih dejavnosti in urbanizma. Pri tem odbor spremlja in obravnava problematiko s svojega področja ter daje mnenja k posamezni problematiki oziroma oblikuje predloge sklepov za sprejem na svetu četrtne skupnosti. Problematiko obravnava na pobudo svojih članov, na predlog predsednika sveta ali sveta ČS Rudnik.

Člani:

Maja Rus - predsednica odbora, Peter Kolenc, Alojz Mlakar, Anton Grošelj, Boštjan Doljak, Jure Maleš (člani sveta ČS), dr. Alojzij Juvanc, Dušan Breskvar, Bojan Končan (zunanji člani).

Odbor za družbene dejavnosti, zdravje in šport

Delovno področje odbora je vezano na družbene dejavnosti, organizacijo in vodenje prireditev ČS Rudnik, na področje športa ter zdravja. Pri tem odbor spremlja in obravnava problematiko s svojega področja ter daje mnenja k posamezni problematiki oziroma oblikuje predloge sklepov za sprejem na svetu četrtne skupnosti. Problematiko obravnava na pobudo svojih članov, na predlog predsednika sveta ali sveta ČS Rudnik.

Člani:

mag. Andreja Troppan - predsednica odbora, Andreja Vrtačnik Kremžar, Katarina Juvanc Šinkovec, Boštjan Doljak, Žiga Skvarča, Erna Kokalj Jezovšek (člani sveta ČS), Silvica Erlih, Žiga Černe, Tadej Tekavčič, Darijan Trojar, Janez Cimperman (zunanji člani).

Uredniški odbor

Delovno področje odbora obsega naloge iz Sklepa o ustanovitvi in izdajanju glasila Četrtne skupnosti Rudnik, Mestne občine Ljubljana.

Člani:

Katarina Juvanc Šinkovec - predsednica odbora, Aliana Moscatello, Peter Kolenc, Robert Okorn (člani sveta ČS), Maruša Penzeš - urednica glasila, Silvica Erlih, Urška Marzidovšek (zunanji člani).

Odbor za finance

Delovno področje odbora obsega pregled finančnega poslovanja. Odbor sestavljajo notranji člani sveta.

Člani:

Andreja Vrtačnik Kremžar - predsednica odbora, Maja Rus, Katarina Juvanc Šinkovec, Tomaž Vargazon, Peter Kolenc (člani sveta ČS).

Prvi kolesarski sejem v organizaciji OŠ Oskarja Kovačiča, april 2023

Pogled iz barjanske šole. Ob obnovi šole bo na tem delu ostal prostor za sejmišče oz. manjšo pokrito tržnico s spremljajočimi objekti in igrišči.

IVAN VRBINC – pobudnik in soustanovitelj gasilstva na Barju

Avtor: Tomaž Vrbinc, Prostovoljno gasilsko društvo Ljubljana Barje

Foto: osebni arhiv Tomaža Vrbince

Ivan Vrbinc se je rodil leta 1891 v kmečki družini v takratni Štepanji vasi pri Ljubljani. Že kot majhen deček se je navduševal nad delom gasilcev. V začetku dvajsetega stoletja se je preselil in si ustvaril družino na drugi strani Golovca, in sicer na Ilovici, današnji Peruzzijevi ulici. Bil je posestnik in kasneje gostilničar.

Kmalu je prišel do spoznanja, da je ogenj velik sovražnik in se mu je potrebno organizirano upreti. Prav zato je na območju Barja poiskal somišljenike, da so s skupnimi močmi začeli priprave za organiziran boj proti ognju. Tako so Ivan Vrbinc, posestnik Jože Kadunc in šolski nadučitelj Tit Grčar sklicali ustanovni občni zbor ter 1.

oktobra 1922 ustanovili Prostovoljno gasilsko društvo Ljubljana Barje, ki uspešno deluje še danes.

Ko je bilo društvo ustanovljeno, je bilo potrebno pridobiti tudi orodje za boj z rdečim petelinom. S svojim vplivom kot mestni svetnik je bil gonilna sila tudi na tem področju. Društvo je s svojo opremo sprva gostovalo v prostorih šole na Barju, a so Barjanski gasilci kmalu začutili potrebo po svojih prostorih. Tudi tu je nastopil Ivan s svojo energijo in entuziazmom. Del zemljišča svojega posestva je namenil gradnji gasilskega doma, ki so ga gasilci pod vodstvom Ivana Vrbince pričeli graditi leta 1927 in ga dogradili leta

Ivan Vrbinc (1891-1988)

1929. Njegova daljnovidnost se kaže tudi v tem, da je ta gasilski dom po skoraj sto letih brez večjih sprememb še vedno funkcionalen in služi sodobni opremljeni.

Gasilci danes vemo, da je poleg operativne pripravljenosti, najpomembnejše delo z mladimi. Le na ta način si zagotavljamo zadostno število operativnih gasilcev. Ivan Vrbinc pa je to vedel že pred več kot devetdesetimi leti, ko je leta 1930 ustanovil prvo »naraščajniško« desetino. Tako je vizionarsko pričel z vzgojo najmlajših v duhu gasilstva, pomagati bližnjemu v nesreči.

V gasilske vrste je Ivan pritegnil vso svojo družino, vse sinove in hčere, ter kasneje

tudi njihove življenjske sopotnike. Na ta način je vsadil v gene gasilstvo v vse svoje naslednike, saj v gasilski organizaciji deluje že četrta generacija Vrbincev.

Ivan Vrbinc je bil vseskozi aktiven v gasilski organizaciji, ne samo v gasilskem društvu, katerega je vodil od ustanovitve pa do svojega enaindevetdesetega leta, ko je vodenje predal svojemu sinu. Deloval je na različnih funkcijah v gasilski organizaciji. Bil je starešina ljubljanske gasilske župe, član tehničnega odseka gasilske zajednice Dravske banovine, predsednik in poveljnik gasilske zveze. Zanimanje za dogajanje v gasilstvu pa s starostjo ni usahnilo, saj se je udeleževal dogodkov in si ogledal vaje vse do častitljive starosti 97 let, ko nas je zapustil.

Ivan Vrbinc pa ni bil aktiven samo v gasilstvu, saj se je kot gostinec srečeval z mnogimi in se vključeval v družbeno življenje kraja in širše. Spoznal in prijateljeval je z mnogimi, med drugimi tudi s trnovskim župnikom Franom Saleškim Finžgarjem. Marsikomu je svetoval, saj je veljal za modrega in preudarnega človeka, ki je bil vedno pripravljen priskočiti na pomoč sočloveku. Za svoje delo je prejel mnoga gasilska priznanja vključno z najvišjim, nagrado Matevža Haceta. Prav tako je prejel tudi visoka državniška priznanja. Na vse nas, ki smo ga poznali, je prenesel vsaj del svoje energije in modrosti in to je posebna čast, za vse pa je lahko navdih.

Prva naraščajniška desetina

ALOJZIJA STRLE - Zaljubljena v Barje

Avtorica: MP

Foto: osebni arhiv Alojzije Strle

Je upokojena magistra ekonomskih znanosti, rojena na Barju, mama dveh otrok in babica štirim vnukom. Ljuba, kot jo poznajo bližnji in krajanji, je vse življenje tesno povezana z Ljubljanskim barjem. Barjani so bili že njeni predniki, tu danes živi tudi s svojo družino. In to ljubezen do okolja, iz katerega izhaja, širi z delom v Turističnem društvu Barje.

ČS Rudnik je zelo raznolika, usmerili pa sta se v poseben del...

Svoje družbeno delo opravljam na območju Četrtno skupnosti Rudnik, ki obsega široko in raznoliko področje. Natančneje, moje delovanje oziroma aktivnosti v okviru Četrtno skupnosti Rudnik, katere tri četrtnine površine zajema Barje. Dr. Melik Anton je poimenoval Barje z veliko začetnico področje, ki obsega območja Črne vasi, Hauptmance, Lipe, Ilovice in Ižanske ceste. Področje je ruralno, na obrobju mestne občine, vendar ima svoje prednosti. Veliko je neokrnjene narave, zelenih površin in čistega zraka. Seveda imamo krajanji tudi tegobe. Imamo strah pred poplavami, pred vožnjo po neurejenih in nevarnih cestah, pred nekontroliranimi posegi v okolje, prekomerno uporabo herbicidov in pesticidov, zastrupljanjem podtalnice, uničevanjem habitatov za naše živali (ptice, dvoživke), ...

Pravite, da ste zaljubljeni v Barje.

Vse imam rada, ljudi, živali, rastline, pokrajino, vonj te naše črne zemlje, vse, prav vse. Člani društva so me letos na občnem zboru ponovno izvolili za predsednico Turističnega društva Barje. Društvo deluje na območju Barja – dela Ljubljanskega barja na jugu Ljubljane. Trenutno število članov je 53. Naloge društva so predvsem organizacija in sodelovanje pri turističnih, kulturnih in drugih prireditvah na našem območju, sodelovanje pri turistični vzgoji in izobraževanju krajanov, zlasti mladine, in vodenje aktivnosti pri varovanju okolja, naravne in kulturne dediščine ter negovanju ljudskih običajev.

Člani Turističnega društva Barje ga želimo zaščititi in v sodelovanju s Turizmom Ljubljana, Krajinskim parkom Lju-

bljansko barje, Četrtno skupnostjo Rudnik in drugimi izvajamo projekte kot sta Učna pot po Barju, Pohod po Barju, Otroške barjanske žabarije za otroke vseh starosti, organiziramo čistilno akcijo, Jesensko tržnico in Srečanje pod smrek'co, na katerih se srečajo domačini, Barjani. Tudi v času covida-19 smo izvedli skoraj vse planirane akcije, seveda pod posebnimi pogoji.

Poleg članstva v Turističnem društvu Barje sem tudi od rosne mladosti članica Kulturno-prosvetnega društva Barje. Z možem Marjanom sva se spoznala ravno v društvu, ki je imelo prostore v Zadružnem domu Barje na Ižanski cesti, ki so ga takoj po vojni gradili domačini, v katerem je bila velika dvorana. Zadružni dom je bil središče dogajanja. Zaradi dolgoletnega nevdzdrževanja je stavba postala nevarna in občina je del doma zaprla, uporabnike pa nameravala razseliti po vsej Ljubljani. Vodstva društev so se temu uprla. Takrat sem bila imenovana za koordinatorico vseh prizadevanj, povezanih s pridobitvijo novih ustreznih pros-

Pohodniki. V ozadju Krim

torov. S preišljenim in načrtnim delom smo dosegli, da so vsa društva dobila prostore tako rekoč čez cesto, v stari barjanski šoli.

Kaj so ključni izzivi, s katerimi ste se srečali ob prevzemu mandata?

Ko sem sprejemala vodstvo Turističnega društva Barje, sem imela številne pomisleke glede tega, ali bom kos vsem nalogam, ali bom zmogla. Čutila sem veliko odgovornost, najprej do vseh članov in članic društva in tudi širše, predvsem do Barjanov, mojih krajanov. Turistično društvo je odlično delovalo že pred začetkom mojega vodenja, zato je bil strah pred mojim morebitnim neuspehom toliko bolj upravičen. Najprej sem želela pridobiti nekaj novih članov, predvsem mladih ljudi, ki bi imeli nove, sveže ideje in cilje. Sledilo pa je odločanje o tem, kakšno smer delovanja bo društvo začrtalo v prihodnje. Z ostalimi člani vodstva društva smo se odločili, da bomo poleg ostalih aktivnosti dali poudarek na varstvo okolja, naravne in kulturne dediščine ter negovanju ljudskih običajev, saj je Barje krhek naravni sistem, ki ga želimo ohraniti čim bolj neokrnjenega za naše zanamce. Menila sem, da bo to dobra podlaga za razvoj eko turizma v bližnji prihodnosti. Ta odločitev je bila potrjena tudi s strani pristojnega ministrstva, saj smo prejeli odločbo o pridobitvi statusa društva, ki deluje v javnem interesu varovanja narave.

Uspešno ste končali kar nekaj projektov.

Vse, kar smo do sedaj storili, je delo vseh nas članov. Vsak član k izvedbi dogovorjenega programa prispeva po svojih možnostih in sposobnostih. Smo dobra ekipa. Smo prijatelji in med seboj se spoštujemo in pomagamo en drugemu. Tudi to je velik uspeh, poleg ostalega.

Z izkazano skrbnostjo za čisto in urejeno okolje in najboljšo organizacijo čistilne akcije si je društvo zaslužilo naziv zmagovalca natečaja MOJA REKA.SI 2019, med 42 sodelujočimi društvi iz cele Slovenije. Priznanje je društvo prejelo

na posebni prireditvi 1. junija v Dobrovniku, v Prekmurju. Društvo si je s tem naslovom zaslužilo tudi omembo v nacionalnem videu, ki ob evropskem dnevu CIVIC PRIDE slavi dosežke nevladnih organizacij, ki so svet vsaj malo spremenile na bolje.

V začetku leta 2019 smo s strani Ministrstva za okolje in prostor prejeli odločbo, s katero so nam podelili status nevladne organizacije, ki deluje v javnem interesu na področju ohranjanja narave. Kasneje, z novo vladno politiko, je bil ta status nam in mnogim drugim društvom in organizacijam neupravičeno odvzet. Pripravljamo dokumente za vrnitev statusa, saj izpolnjujemo vse pogoje.

V mesecu maju 2019 so bili sklicani vsi predsedniki domicilnih barjanskih društev z namenom, da se ustanovi Inicijativni odbor za Center Barje, ki naj bi sodeloval pri reševanju vprašanj v povezavi z pričetkom urejanja t. i. Centra Barje (prenovo stare barjanske šole in celotnega zemljišča za šolo). Predstavitve projekta Mestne občine Ljubljana je bila v Mestni hiši, dne 14. 5. 2019. V skupni razpravi je bilo posebej poudarjeno, da se mora domicilnim društvom na Barju zagotoviti vse potrebne površine oz. prostore, ki jih potrebujejo za izvajanje svojih aktivnosti oziroma za naloge, za katere so bili ustanovljeni. Taka zahteva izhaja iz tega, ker jim je bil odtujen Zadružni dom, ki so ga krajanje zgradili sami s takrat udarniškim delom. Kot koordinatorica odbora poskušam pridobivati informacije glede vsakokratnega stanja tega projekta in o tem obveščati ostale zainteresirane.

V letu 2020 sem predlagala, da pričnemo tudi na Barju pripravljati t. i. projekt „Rastoča knjiga Barja“. Rastoča knjiga je vseslovenski projekt, katerega cilj je poudariti pomen knjige, znanja in odličnosti slovenskega naroda ter spodbuditi ljudi k osebni rasti skozi kulturo in umetnost. Ta cilj želimo doseči tudi na tem našem barjanskem prostoru. Kako pomembni so nameni, vsebine oziroma cilji tega projekta se kaže tudi v tem, da je častni pokrovitelj projekta, Državni svet Republike Slovenije. Imenovana je delovna skupina, sestavljena iz šestih članov, ki je prvič zasedala konec januarja 2020, na kateri so bile razdeljene naloge po posameznih tematskih področjih (šolstvo, kultura, šport, znanost, institucije, ...). Izvajanje projekta zahteva strokovno, zavzeto in odgovorno delo vseh sodelujočih v projektu in ne nazadnje tudi potrebna finančna sredstva. Predvidevamo, da bo moral biti projekt zaključen do otvoritve preurejenega novega Centra Barje.

Kje lahko stopite v stik s TD Barje:

Vse aktivnosti Turističnega društva Barje so objavljene na spletni strani <http://www.td-barje.si/>

In FB strani ter e-mail: info@td-barje.si

Telefon: predsednica Turističnega društva Barje (041 263 077) in tajnik (031 322 251)

V plan dela za leto 2020 sem vključila predlog o sodelovanju s predstavniki Krajinskega parka Ljubljansko barje pri nastajanju novega domovanja (velika mlaka), predvsem za želvo močvirsko sklednico in tudi za žabe, pupke in urhe, v okviru mednarodnega projekta LIFE AMPHICON. Na razpolago smo za ta namen ponudili parcelo v lasti Turističnega društva Barje, ki leži na območju Kozlerjeve gošče.

Kakšni pa so izzivi za prihodnost? Katere načrte želite še uresničiti?

V prihodnosti si želim, da bi bila zdrava in še vedno nekaj časa aktivna na vseh področjih. Najprej potrebna pomoč mojim najdražjim doma, potem pa tudi prispevala širši družbi, na področjih, ki jih strokovno obvladam. Predvsem si želim, da bomo končno ustvarili Družbeni center Barje kot nadomestilo za Zadržni dom Barje, da bo izvedena zaščita pred poplavami na Barju, da se bo striktno izvajala zakonodaja, ki ureja varstvo okolja, naravno in kulturno dediščino, promet, trajnostni razvoj podeželja in predvsem, da se bomo generacije med seboj ponovno zblížale in v naše soseske vrnile spoštovanje in dobro voljo.

Kaj razkriva pogled skozi vaše okno?

Imam srečo, da lahko jutranjo kavico z možem popijem ob pogledu na bližnje zelene travnike, barjanske jelše in vse tja do Krima. Narava na Barju je prekrasna. Že zgodaj zjutraj lahko pozdravim številne sprehajalce in kolesarje, mlade in malo manj mlade. Nad tem sem navdušena, saj spoznavam, da področje Barja postaja zelo privlačna destinacija za športno udejstvovanje in spoznavanje naravnih značilnosti. Nikjer drugje ne bi mogla živeti kot na mojem Barju. Imam vse, kar potrebujem. Za moje sokrajane pa bi si želela, da bi končno dobili vsaj eno igrišče za otroke, športno igrišče za našo mladino in preprost prostor za druženje in kaj. Morda vse to pride z izgradnjo težko pričakovanega Centra Barje. Pri tem imamo podporo župana in strokovnih služb Mestne občine Ljubljana, vendar časovnica pričetka del že zelo zamuja. Četrtna skupnost Rudnik vseskozi sodeluje pri reševanju splošne problematike, ki jo krajani naslavljajo nanjo. Imam pa željo, da bi Četrtna skupnost Rudnik poskušala v svoje organe imenovati tudi predstavnike s tega našega Barja, saj bi le ti lahko v obravnavo pri organih pre-

nesli relevantne informacije oziroma predloge, ki so značilni, posebni za to območje. Nimamo predstavnika.

Niso pa prav vsi pogledi prijetni

Na področju Barja v okviru Četrtna skupnosti Rudnik v zadnjem desetletju poteka obsežna pozidava zemljišč, tudi kmetijskih, predvsem v Črni vasi. Ko gledam ta naš kraj, sem razočarana. Razočarana nad tem, da se dopušča vsakovrstna gradnja, namenjena predvsem nadaljnji prodaji. Hiše so, predvsem dvojčki, visoke, nizke, zidane, lesene, strehe v vse smeri in vseh barv itd. Pri urejanju tega vprašanja bi morala imeti veliko vlogo tudi lokalna skupnost, v tem primeru četrtna skupnost.

Česa krajani ne smemo zamuditi?

Vsako leto je na Barju organiziran Pohod po Barju. Običajno je to tretjo soboto v maju. Udeleži se ga tudi do 170 pohodnikov. Na okoli 10-13 km dolgi poti pohodnike o znamenitostih in značilnostih Barja seznanijo odlični poznavalci Barja, tako strokovnjaki kot tudi domačini, barjani. Pohod je sproščujoč, poučen in kot tak varno druženje vseh ljudi, ki jih narava navdihuje. Nikomur ne bo žal udeležbe.

Otroške barjanske žabarije

NAJAVLJAMO:

sobota, 23. 9. 2023

Oskarjev pohod in Dan ČS Rudnik pred dvorano Krim

Kazniva dejanja, vlomi, tatvine ...

Avtor: Dejan Žagar, PP Ljubljana Vič

Foto: pexels.com

Policisti PP Ljubljana Vič v zadnjem obdobju beležimo povečano število kaznivih dejanj, predvsem velike tatvine z vlomi v objekte na območju četrtnske skupnosti Rudnik. Število vlomov v stanovanja ali stanovanjske hiše glede na zadnje spremljanje statistike narašča.

Tukaj gre predvsem za vlome v kletne in garažne prostore ter delavnice (več)stanovanjskih hiš. Storilci običajno odnesejo kolesa, skiroje, motorna kolesa, električno ter drugo priročno orodje.

Pri vlomih v bivanjski del pa tatovi iščejo predvsem gotovino, zlatino in druge vrednejše predmete (dragi kamni, vrednostni papirji, ...).

Občane tako pozivamo, da s svojim preventivnim ravnanjem pripomorejo k odvračanju in preprečevanju vlomov na svojo posest in s tem zavarujejo sebe in pripomorejo k varnejšemu okolju, kjer bivajo.

Policisti svetujemo, da pred in med vašo odsotnostjo:

- zaklenite vrata in zaprite okna;
- ne pozabite zapreti plina in vode ter izklopiti elektrike, predvsem na aparatih (da vam zaradi puščanja vode ali požara ne bo treba predčasno prekiniti dopusta);
- vklopite alarmno napravo;
- ključev ne puščajte na skritih mestih, kot so nabiralniki, predpražniki, lončki za rože ipd.;
- ne puščajte doma dragocenosti in denarja (med dopustom raje najemite sef);
- ne puščajte sporočil o svoji odsotnosti (na telefonskem odzivniku, listkih, spletnih omrežjih);
- poskrbite, da bo videti, kot da je nekdo vedno doma (naj vam prijatelj ali sosed redno prazni poštni nabiralnik in dviguje rolete);
- vgradite časovna stikala za samodejno prižiganje luči, odpovejte dostavo časopisov);
- doma parkirana vozila zaklenite ter varno shranite dokumente in ključe, tudi rezervne;
- orodja ali drugih priročnih sredstev ne puščajte v okolici hiše;
- vrednejše predmete umaknite z vidnih mest;
- sosedom povejte, kako ste dosegljivi;
- preglejte zavarovalne police in preverite, kako je s kritjem škode pri vlomu;
- zapišite si serijske številke vrednejših predmetov ali jih celo fotografirajte, po možnosti pa tudi označite (umetniške slike, nakit, tehnični predmeti idr.).

Vaša PP Ljubljana Vič!

Varni tudi na spletu

Avtorica: UM, Zavod Nefiks

Splet je odličen vir informacij in zabave, omogoča nam poenostavitev vsakodnevnih opravkov, vse od povezovanja s prijatelji in družino, iskanja novega stanovanja do uporabe spletne banke in nakupovanja. Uporaba spleta pa prinaša tudi nevarnosti. Nekatero vidimo že na prvi pogled, na primer ko prejmemo e-pošto o dediščini daljnega strica iz Amerike, druge pa le niso tako očitne, npr. kadar moramo za brezplačno uporabo neke storitve vpisati številko našega bančnega računa. Zato smo za vas pripravili nekaj nasvetov, kako varno uporabljati internet.

Uporabljajte močna gesla

Gesla so ključni del vaše spletne varnosti. Pri izbiri gesel si vzemite čas in izberite močno geslo. Močno geslo mora biti dolgo, vključevati številke, črke in simbole ter biti vsakič edinstveno, nikoli ne uporabljajte istega gesla dvakrat. Priporočljivo je nekajmesečno spreminjanje vaših gesel.

Primer slabih gesel: "12345", "geslo123", »geslo«, »qwertz«, vaše ime, priimek, letnica rojstva, vaš domači naslov, vaša telefonska številka.

Zaupajte le varnim spletnim stranem

Preden vnesete svoje osebne podatke ali opravite nakup prek spleta, preverite, ali je spletna povezava varna. Spletni naslov se mora začeti s "https", levo od spletnega naslova mora biti prikazan varnostni znak v obliki ključavnice. To zagotavlja, da bodo vaši podatki šifrirani in varni.

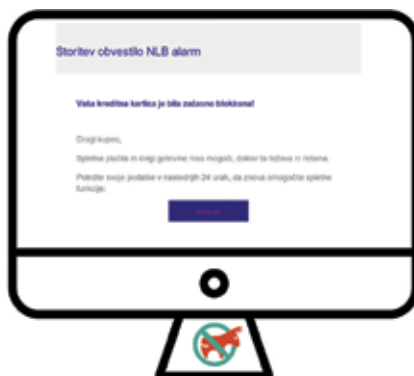
Bodite previdni pri odpiranju e-pošte in povezav

Napadalci lahko s pomočjo e-pošte in povezav pridobijo dostop do vašega računalnika ali pa ukradejo vaše osebne podatke. Zato bodite previdni pri odpiranju e-pošte in

povezav, ki vam jih pošljejo neznanci. Preverite naslov pošiljatelja, če vam ni znan, e-pošto zavržite. Prav tako ne odpirajte prilog takšnih pošiljateljev, saj lahko vsebujejo zlonamerno programsko opremo.

E-pošta uradne/verodostojne institucije, ki to ni (Phishing)

Največkrat pa pošiljatelj e-pošte ni sumljiv, saj lahko prejmete e-pošto, katere pošiljatelj na prvi pogled izgleda kot Pošta Slovenije, banka, FURS, DURS, Policija. V e-pošti ste pozvani, da odprete povezavo in vpišete osebne podatke. Spletna stran se na prvi pogled skoraj ne razlikuje od prave, avtentične spletne strani. Pozorni pa morate biti na spletni naslov! Ta je dostikrat zelo podoben naslovu prave institucije, a to ni!

Vir: varninainternetu.si

Npr. povezava vas pelje na naslov nlb-banka.com, ki pa ni pravi spletni naslov te banke!

Največkrat želijo napadalci pridobiti dostop do vaše spletne banke, zato vas v e-sporočilu pozovejo k vpisu vaših podatkov za dostop do spletne banke. Pozor! Banka ne bo nikoli zahtevala vaših podatkov na tak način!

Ne delite svojih osebnih podatkov

Ne delite svojih osebnih podatkov na spletnih straneh, ki jih ne poznate. Osebnih podatkov tudi ne delite na družbenih omrežjih (Facebook, Instagram, TikTok) in v zasebnih pogovorih. To vključuje vaše ime, naslov, telefonsko številko in podobno.

Poleg osebnih podatkov ne delite tudi svojih fotografij. Kljub temu da fotografije pošiljate (znani ali neznani) simpatiji na spletu, to ne pomeni, da jih oseba na drugi strani ne bo zlorabila in javno objavila ali delila dalje!

Za zaključek

Vse zgoraj opisano je le vrh ledene gore, kar pa ne pomeni, da na vas preži nevarnost za vsakim klikom. Na koncu je pomembno, da ravnamo preudarno, ne zaupamo vsaki spletni strani, informacije preverimo pri drugem viru, redno posodabljammo varnostno programsko opremo na računalniku in telefonu, pri uporabi javnega Wi-Fi-ja ne vpisujemo osebnih podatkov, ...

Svojih gesel in dostopov tudi ne shranjujemo v beležnici na telefonu ali računalniku, tako kot je odsvetovano shranjevati bančni PIN na listku v denarnici.

Več informacij o spletnih prevarah najdete na strani www.varninainternetu.si, dodatne vire pa v članku na spletni strani rudniskacetrinka.si.

Biotska raznolikost na Barju

Avtorja: Dr. Jože Bavcon, dr. Blanka Ravnjak, Botanični vrt Univerze v Ljubljani

Ljubljansko barje je bilo vedno prevelik prostor, da bi ga ljudje spre-gledali. Že Rimljani so začeli z regu-lacijo Ljubljanice. V času habsburške monarhije pa se je začela tudi pon-ovna kolonizacija Barja z naselji z vz-postavitvijo osnovnih povezav in prvi večji posegi v odvodnjavanju vode, ki so se potem nadaljevali z Grubar-jevim prekopom v letih 1772- 1780. Površina velika kar 63km² je bila preprosto prevelika, da bi ostala ne-dotaknjena.

Pa vendar kljub mnogim prizadevan-jem izsuševanja, barje še danes ostaja mokrotna površina. Ljudje, ki so tukaj živeli in tradicionalno gospodarili s to površino pa so žal postali moteči. Povečala se je namreč potreba po novih površinah za spalna naselja.

Botanični vrt Univerze v Ljubljani leži na začetku lžanske ceste in s tem prav na začetku samega Barja. Kako so se razmere od 80 let prejšnjega stoletja, ko je prvi avtor začel z delom vrta, pa do danes spremenile je res neverjetno. Tedaj si ob lžanki še videl cveteti močvirske logarice, danes temu ni več tako. Ves ta del je že prišel pod urban-izacijo. Če se ozremo še malo bolj nazaj na konec 19. in začetek 20. stoletja je že tedanji vodja vrta Alfonz Paulin v svojih naravovarstvenih prizadevanjih pisal tudi o varovanju barjanske flore. V kasnejših časih o ostankih barja in prave barjanske flore na enem izmed najjužnejše ležečih visokih barij v Evropi pišejo tudi nekateri drugi naravoslovci (Melik 1946, Pajnič 1934, Zor 1958a, b, 1961). V dobrih 200 letih industrijske revolucije se je dobršen del šote z bar-ja pokurilo. Leta 1964 so le prepovedali izkoriščanje šote na Barju, a kljub temu je barjanskemu življenjskemu okolju že bila storjena nepopravljiva škoda. Že v osemdesetih letih botanik Mar-tinčič (1987, 1996,) navaja, da prave

barjanske flore dejansko ni več. Prav v ta namen smo že v devetdesetih letih v Botaničnem vrtu Univerze v Ljubljani v vodnih bazenih, ki jih je zgradil prav Paulin leta 1907, začeli z varovanjem in vzgojo barjanske flore. V ta namen smo v te bazene na šotno zemljo naselili nekaj barjanskih rastlin, ki jih je bilo še mogoče najti tu in tam na barju. Okro-glolistno rosiko pa smo že tedaj prines-li iz drugih višje ležečih visokih barij. Rastline so tako dobile ustrezne nado-mestne habitate na katerih se uspešno razraščajo. V teh že več ko 26 letih se je je šotni mah tako kot na pravem barju razrastle v prave barjanske hribčke, ki se dvigujejo nad osnovno površino. V višino meri že do 39 cm. Kar kaže na to, da je rast šotnega mahu, ki raste značilno v hribčkih, podobna kot je bila v tisočletjih na Ljubljanskem barju. Na teh šotnih otokih so podobno kot v naravi prisotne vrste *Drosera rotun-difolia* L., *D. anglica*, potem *Oxycoccus palustris* Pers., *Andromeda polifolia* L., *Carex limosa* L., *C. pauciflora* Lightf., *Rynchospora alba* (L.)Vahl. in druge. Tudi logarica *Fritillaria meleagris* se je v enem izmed bazenov že lepo razrastla. V enem izmed bazenov Botaničnega vrta je prikazana tudi današnja prva faza zaraščanja barja, ki jo predstavlja predvsem monokultura brestovolist-nega oslada (*Fillipendula ulmaria*). Le-ta ob negospodarjenju s prostorom kaj hitro preide v grmovno plast in kmalu se pojavijo še drevesne vrste dokler se narava ne vrne nazaj v vršnjo veg-etacijo z jelševim grezom, tam kjer je še dovolj vode. Na sušnejših legah pa v brezove gaje, ki se potem zaraščajo z drugimi listopadnimi drevesi.

Čeprav je Ljubljansko barje površi-na, ki je v toplih sušnih poletjih včasih povsem suha, pa je že ob prvem dežev-ju njegova podoba povsem drugačna. Botanični vrt Univerze v Ljubljani že vsa leta v zvezi z Ljubljanskim barjem in

njegovo floro izvaja tudi pedagoško de-javnost, kjer še posebej šolam na vseh izobraževalnih stopnjah in študentom razlagamo varovanje in pomen varo-vanja vrst v ex-situ pogojih (varstva na nadomestnem rastišču). Predvsem pa jim lahko pokažemo razvoj in nas-tanek pravih visoko barjanskih otokov šotnega mahu in razložimo procese, ki so potekali na Ljubljanskem barju v preteklosti. V kotanjah ob skalnjaku v Botaničnem vrtu smo vzpostavili habitat za varovanje močvirske grebe-nike (*Hottonia palustris*), kale (*Calla palustris* L.) in vodoljube (*Butomus umbelatus*), ki so v Sloveniji prav tako ogrožene, ter še drugih vodnih rastlin kot je npr. trpotčasti porečnik (*Alisma plantago aquatica*). Iz le nekaj posameznih osebkov smo tukaj v vrtu vzgojili uspešni koloniji obeh vrst, ki jih imamo že v zadostni količini za potre-be morebitne reintrodukcije (ponovne naselitve v naravo). Včasih so bile nji-hove populacije na Ljubljanskem barju številčne, sedaj pa so tam že zelo red-ke. Le mestoma se še pojavljajo v bar-janskih kanalih.

Močvirni travniki so bili v preteklosti le enkrat košene površine, vendar se jih je zaradi navidezne neuporabnosti (premajhen donos krme, metljivost živine, komarji) v preteklosti začelo iz-suševati. Nič drugače ni v današnjem času, čeprav smo z naravovarstvenega vidika spoznali, kako pomembne pu-frske površine so prav močvirja. Ven-dar jih še vedno izsušujejo, pozidujejo ali pa pustijo, da prihaja do njihove-ga zaraščanja. Enokosnih močvirskih travnikov praktično skorajda ne kosijo, ker so s sodobno težko strojno mehani-zacijo težje dostopni. Na najdragocene-jših močvirnih travnikih rastejo moč-virski tulipani (*Fritillaria meleagris*), barjanske vijolice (*Viola uliginosa*), kalužnice (*Caltha palustris*), travniške penuše (*Cardamine pratensis*), munci

(*Eriophorum angustifolium*), poletni zvončki (*Leucjum aestivum*) vodna perunika (*Iris pseudacorus*). Maja in še junija so to prekrasne cvetoče površine z zlatkami (*Ranunculus acris*) in lučcami (*Lychnis flos-cuculi*). Kasneje se jim pridružijo zdravilne strašnice (*Sanguisorba officinalis*) pa dolgolistni jetičnik (*Pseudolysimachion longifolium*). V kolikor bi mokrotne travnike ohranili v prvotnem stanju, bi tako čebele kot drugi opraševalci imeli pašo vse od zgodnje pomladi do pozne jeseni. Na teh travnikih je namreč mnogo pozno cvetočih vrst, ki so prav tako dobra paša za čebele. Takšne so na primer travniška izjevka (*Succisa pratensis*), objed (*Succisella inflexa*), krvenka (*Lythrum salicaria*) in druge, ki pa ob preraščanju z tujerodnima invazivnima rozgama potem izginejo.

Na barju se danes bije bitka kaj ohraniti in kako. Velikokrat pride do tega, da so zaradi preveč prepovedi nekošeni travniki pogosto podvrženi invazivkam, predvsem dresniku (*Falopia japonica*) ter kanadski in orjaški rozgi (*Solidago canadensis*, *S. gigantea*), ki obe prav dobro uspevata na vlažnih površinah. Z vnosom in širjenjem invazivnih tujerodnih vrst pa se zopet izgublja biodiverziteteta. Kljub temu, da so bujnega cvetenja invazivk v poznem poletju veselijo nekateri čebelarji, je za čebele to le kratkotrajna paša.

Če bomo hoteli Barje ohraniti moramo pustiti mozaično krajino kot so jo stoletja tukaj ohranjali kmetje. Travnike je potrebno kositi takrat ko rastline odcvetijo in semenijo. Tako so nekoč kosili kmetje, ki so krmo znali pridelovati še na tradicionalen način. Tudi neobdelane površine je potrebno pokositi, saj se lahko v nasprotnem primeru zarastejo z grmovjem ali se tja razširijo invazivne rastlinske vrste. Kjer se le-te pojavijo pa je treba površine kositi pogostejše. S pravilnim gospodarjenjem lahko na Barju sobivata tako kmetijstvo kot biodiverziteteta, pri čemer se ohranja kulturna krajina, ki se je pričela tukaj oblikovati že v rimskih časih.

Močvirski tulipan

Avtorica: Silvica Erlih

Foto: Silvica Erlih

Barjanski travniki so bili naše igrišče, druženje otrok vseh starosti in naša šola v naravi. Ko je odhajala zima, smo otroci med še vedno porumenelo travo iskali male vijoličaste glavice, ki bodo pokukale iz mokre, mrzle zemlje. Stari starši so nas opozarjali, da ne smemo trgati teh lepih cvetov tulipanov, ker jih je prepovedano nabirati in so zaščitene rastline. Lahko smo nabrali nekaj cvetov in jih nemudoma postavili v kozarec z vodo, ker bi sicer uveneli in odmrli. Že v prvem razredu osnovne šole sem na steni zagledala slike zaščitene rastlin, med njimi tulipan, veliki in mali zvonček ter polno meni znanih rastlin s travnika. Občudovala sem te lepe cvetove tulipanov, kateri so bili tudi beli, svetlo ali temno obarvani, lističi cvetov pa kakor šahovnica, temna podlaga s svetlimi ali belimi lisami. Spominjam se, da sem mnogokrat našla dvojne zraščene glavice cvetov, imenovali smo jih dvojčki.

Pogled na travnik, poln prelepih vijoličastih cvetov med suho rumeno travo, je privabljal vedno več ljudi, ki so trumoma trgali te lepe cvetove.

Žalostno smo pogledovali množico otrok in starejših, ki so po Poti spomina zavili na travnike in brezobzirno trgali tulipane. Njihova naročja, polna teh cvetov, so mnogokrat obležala kar ob poti, uvela in zavržena.

Danes so naši, barjanski travniki le še v spominu na stare čase, saj ta prelepi tulipan in drugi travniški cvetovi izginjajo iz njih. Zaraščeni, nepokošeni travniki, urbano urejeni travniki, podnebne spremembe so naš tulipan uničile. Barje postaja vedno bolj mokro in močvirno, zaraščeno, okupirala ga je zlata rozga, izginili so tulipani, veliki zvonček, kronice, petelinčki, zajčki in mnogo travniških rastlin. Žalosten je sprehod po travnikih, ki smo jih vedno občudovali in spoštovali.

Z veseljem pogledam lep pokošen travnik in vem, da bom v nekaj dneh zagledala moje lepe barjanske tulipane. Zahvala tem pridnim kmetom, ki s košnjo ohranjajo te travnike, da ne pozabimo, kako lepa je bila naša narava, posejana s pisano paleto vijoličastih cvetov.

Žalostne glavice iz posušene trave v čakanju na toplo sonce.

Teden koliščarjev na podružnični šoli Rudnik

Avtorica: Manca Žuna, mag. prof. raz. pouka

Foto: Borut Trček, Petra Šlankovič, Manca Žuna

Predstavitev teme o koliščarski kulturi na Ljubljanskem barju

V mesecu marcu smo na podružnični šoli Rudnik z učenci 5. D razreda izvedli tedensko tematsko razstavo z naslovom Teden koliščarjev. Razstava je bila vseobsežna in je bila odprta za obiskovalce en teden, priprave nanjo pa so potekale kar cel mesec.

Pri snovanju razstave so učenci izhajali iz vsebin, predelanih pri pouku, ter obstoječe literature in leposlovja (Mestni muzej Ljubljana – Poselitev Ljubljanske kotline, Janez Jalen – Bobri, Sebastian Pregel – Deček Brin na domačem kolišču, Larousse – Zgodovina človeštva, Louis-René Nougier – Kako so živeli v prazgodovinski dobi idr.). Koliščarska naselja, ki so bila jedro razstave, so petošolci izdelali v okviru medpredmetnega povezovanja (družba, likovna umetnost, naravoslovje in tehnika, slovenski jezik). Pri izdelavi so sodelovali v skupinah, za gradnjo pa so up-

orabljali naravne materiale, ki so jih nabrali v domačem okolju.

Ideja za razširjen projekt je nastala zaradi zadovoljstva ob kvalitetno narejenih maketah kolišč in motivacije otrok, da svoje delo pokažejo in z njim navdušijo tudi ostale učence in učenke šole. Poleg izdelanih maket so petošolci ob svojem delu dodobra spoznali mostiščarje in njihovo življenje, s čimer smo želeli našo razstavo nadgraditi in v šolski knjižnici za obiskovalce pripraviti čisto pravo muzejsko izkušnjo.

Kot se za pravo razstavo spodobi, smo s plakati, ki smo jih izdelali sami, o dogodku obvestili vse šolarje in učitelje, prav tako pa so učenci informacije o razstavi predstavili v vseh oddelkih. Razstavo smo umestili v našo šolsko knjižnico, ki je že sama po sebi hram znanja in dom za vedožel-

Info plakat

Prodaja vstopnic

Ogled eksponatov

Voden ogled

jne. Obisk razstave je vseboval animirani vodeni ogled – predstavitve, ki so jih pripravili in vodili petošolci sami, vsak dan pa so učenci učencem prebrali tudi novo dogodivščino dečka Brina, junaka iz Preglove knjige, ki je živel na ljubljanskem kolišču. Ob koncu so imeli učenci priložnost povprašati vse, kar je še burilo njihovo radovednost, svoj vtis o doživetem pa so z nami delili skozi zapise v knjigi obiskovalcev (nekateri zapisi učencev: Koliščarji so mi bili zelo všeč in veliko sem se naučila./Všeč nam je bilo, da so že v tistih časih udomačili kučke./Všeč mi je bilo, ko ste nas spraševali in ko ste nam velikokrat omenili stvari, ki smo jo našli na razstavi.).

Ker smo želeli z razstavo okrepiti in spodbuditi pozitivne vrednote kot so znanje, sodelovanje in delavnost, smo našim ročno izdelanim vstopnicam postavili simbolične cene. Učenci prvih razredov so vstopnico na info stojnici tako lahko kupili s pesmijo, drugošolci in četrtošolci s pohvalami razrednikov, tretješolci z znanjem poštevanske,

za petošolce, ki so razstavo pripravili, pa je bil vstop prost. Udeležba na razstavi je preseгла vsa naša pričakovanja, zadovoljstvo vseh učencev pa prav tako. Za piko na i smo s petošolci projekt zaključili z obiskom muzeja in mostišč v naravni velikosti v občini Ig.

Ob koncu bi rada poudarila, da okolje, tako družbeno kot naravno, ponuja še marsikaj več kot življenje in uživanje naravnih lepot Ljubljanskega barja in z njim povezane mostiščarske kulture. To je okolje, v katerem naši učenci PŠ Rudnik živijo in doživljajo čare raziskanih in neraziskanih poti Golovca, rastlinske in živalske pestrosti, raziskovanja kamnin in prsti, ki se pojavlja na našem področju. Mostiščarska kultura bo tako samo eden od projektov in prikaz izredno pomembnega medpredmetnega, medtridnega sodelovanja učenk, učencev, učiteljev in nenazadnje krajanov kot virov tradicije ter bogatega socialnega sobivanja v tem delu Ljubljane.

Obisk kolišč na Igu

Na Golovcu se je sankalo, smučalo in skakalo

Avtor: Alojzij Juvanc

Foto: osebni arhiv Alojzija Juvanca, Arhiv Muzejskega društva Bled

Ljubljančanke in Ljubljančani so bili od nekdaj navdušeni za zimske športe. Čim je zapadel sneg in pritisnil mraz, kar je bilo običajno tam od konca novembra do konca februarja, so jih bila naravna smučišča na bližnjih hrib(čk)ih in drsališča polna. Smučali so lahko v Guncljah, kjer je bila prava tekmovalna proga, na Grajskem pobočju, na dveh lokacijah na Golovcu, sankali v Tivoliju in na Golovcu ter drsali v Tivoliju ter Za Rakovnikom. Zelo navdušeni so bili tudi skakalci, ki pa so svoje sposobnosti lahko preizkušali na tekmovalni skakalnici na Drenikovem hribu (Rožnik), na Golovcu pa na dveh manjših skakalnicah za Rakovnikom in na skakalnici London na Rudniku.

Največ rekreativcev je prihajalo na Golovec, kjer se je bilo mogoče preizkušati v vseh zimskih športih. »Mestni« otroci in tudi odrasli so se sankali na velikem sankališču na Westrovem (kmetija ob poti k zvezdarni), »lokalna« mladež pa tudi na manjšem, na kmetiji Kocjan (danes je tam steklarstvo) in na smučišču Zeleni hrib.

Za smučanje je bilo najbolj obiskano smučišče Za Rakovnikom, prav dosti pa ni zaostajalo smučišče na Zelenem hribu, kjer sta bili pravzaprav dve smučišči, eno daljše, »ta zaresno«, je bilo na Češnovarjevem travniku, ki s(m)o ga domačini imenovali Čebulček. Ime je dobil po lastniku, ki je, razen pozimi, mulce vedno preganjal, drugo krajše pa na jasi, imenovani Zelena trav'ca, vzhodno od Čebulčka. Obrobni del te Zelene trav'ce so si prisvojili tudi sankalci.

Izredno velik obisk sta imeli obe naravni drsališči, eno na velikem Suhem bajerju, drugo pa malo višje, na Zgornjem

Na vrhu Zelenega hriba, leta 1968

bajerju, kjer so se mladi in malo manj mladi »šli« hokej. Mimogrede, Suhi bajer je zadrževalnik hudournih voda pod nekdanjo žabogojnico Ogrinc, na katerem je pred II. svetovno vojno pivovarna Union lomila led za svojo hladilnico, Zgornji bajer pa je trajna ojezeritev, ki je nekoč služila za potrebe žabogojnice.

Dolina za Rakovnikom se je lahko pohvalila tudi s smučarskima skakalnicama. Tista večja je bila na pobočju nad kmetijo Usenik, kjer so pogumneži skočili tudi 20 in več metrov, druga manjša pa na smučišču za Rakovnikom. Smučarski klub Krim je na obeh skakalnicah skoraj vsako leto prirejal tudi tekmovanja. Posebnost obeh skakalnic sta bili obe doskočišči. Ta večja ga je imela na zelenjavni površini kmetije in pripravljali skakalnica so na hudo jezo lastnikov kmetije vsakič sproti podrli leseno ograjo, katero so morali lastniki na pomlad sami postavljati pokonci, ta manjša pa na zaledenem Suhem bajerju. Če ni bilo ledu, tudi skakanja ni bilo, kdaj pa kdaj pa se je kdo tudi pošteno namočil v bajerju. Se je pa s skakanjem tudi zaradi nerodnih doskočišč prenehalo mnogo let prej kot s smučanjem.

Tretja skakalnica na Golovcu, ki je tudi omogočala skoke nad 20 metrov, je bila v bližini Londona na Rudniku. Tudi na tej skakalnici so bile organizirane tekme, nekateri domačini pa so na njej dosegli svoje osebne rekorde. Na priloženi karti ni označena.

Smučarski klub/društvo Krim je sicer večinoma deloval na smučiščih zunaj Ljubljane. V začetku delovanja so imeli smučarske tečaje na Lipanci, na Pokljuki, kjer je imelo

društvo v petdesetih letih prejšnjega stoletja svojo postojanko. Vodja tečaja je bil Anton-Tone Dular iz Ljubljane. Januarja 1950 se je Tone Dular smrtno ponesrečil, njemu v spomin je smučarsko društvo Krim organiziralo Dularjev memorial, ki je potekal na Lipanci med leti 1950 in 1966.

Kar nekaj generacijam pa je še znano, da je klub na Golovcu, če je bil sneg, prirejal vsakoletni Golovski smuk. Najpogostejša zmagovalca sta bila brata Oven z Galjevice, na nekaj ponovitvah pa so nastopili tudi državni reprezentanti, med njimi tudi domačin, Tomaž Cerkovnik.

Ko že pišemo o smučanju na Rakovniku, moramo zapisati še to, da se je tam smučalo tudi poleti. Za to je poskrbel Galjevičan Gale, zagnan smučar, ki je v poletnem času smučal po smrekovih iglicah v Oblakovem gozdu.

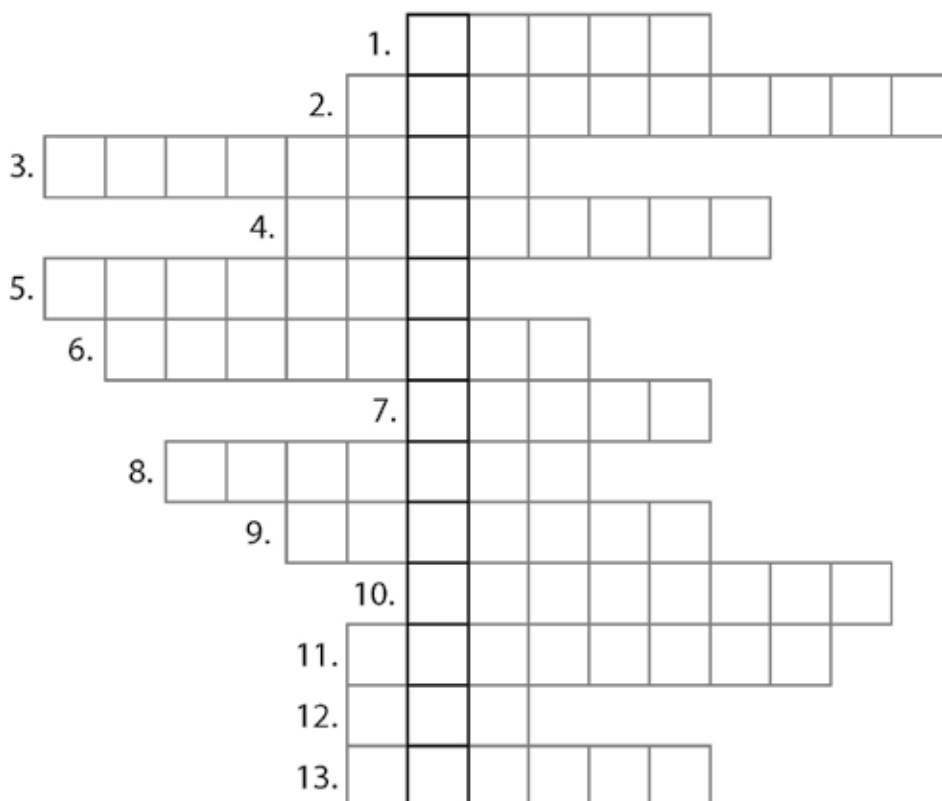
Vse to veselje je trajalo tja do okoli leta 1965 in potem s presledki še nekaj let, ko je leta 1971 v Ljubljani zadnjikrat zapadlo toliko snega, da se je dalo smučati in bilo toliko mraz, da je voda v ribnikih (bajerjih) zamrznila.

In ostali so le spomini na mrzle dni in rdečelično mladež, oblečeno v z ledom »okrašenimi« volnenimi puloverji, ki je imela smučke na gozdarice pritrjene z usnjenimi trakovi, drsalke pa »našraufane« nanje ...

Fotografija s smučarskega tečaja, verjetno je bilo to leto pred tragedijo, leta 1949. Tone Dular je drugi z desne. G. Rado Urevc iz Plananinskega društva Bled išče podatke o Antonu Dularju. Če kdo prepozna koga iz objavljene fotografije ali karkoli ve o delovanju SD Krim v tistem obdobju naj sporoči v ČS Rudnik. Več o tem na www.rudniskacetrinka.si

KJE NAS NAJDETE

1. Oskarjev ...
2. V aprilu je na Rudniku potekal ___ sejem
3. Krhke slaščice, značilne za obdobje pusta
4. KRUHarije in
5. Trnovski župnik Fran Saleški, avtor romana Pod svobodnim soncem
6. Močvirski tulipan, *Fritillaria meleagris*
7. Območje Črne vasi, Hauptmance, Lipe, Ilovice in Ižanske ceste
8. Invazivna rastlinska vrsta
9. Jeglič, tudi čajnica v Botaničnem vrtu
10. Prebivalec hiše na kolih
11. _____ memorijal, smučarsko tekmovanje, ki ga je prirejalo SD Krim
12. Voda
13. Lokacija ene izmed smučarskih skakalnic na področju Rudnika

NAMIG: Rešitev se skriva v kolofonu

mag. JASNA KRŽIN STEPIŠNIK,

direktorica BIC Ljubljana

Avtorica: KJŠ

Foto: osebni arhiv Jasne Kržin Stepišnik

Kdo ste in kaj počnete?

Sem domačinka in v Četrtni skupnosti Rudnik živim že od majhnih nog, tudi moj oče je od tu in starejši prebivalci se ga gotovo spominjajo. Živim v neposredni bližini našega Biotehniškega izobraževalnega centra Ljubljana, ki ga vodim. Od nekdaj sem vpeta v naše lokalno življenje, obiskovala sem osnovno šolo Oskarja Kovačiča ob Dolenjski cesti. Po končanem študiju fizike sem se kot učiteljica fizike zaposlila na BIC Ljubljana, ki je takrat deloval samo v Mestnem logu. V par letih sem se pričela intenzivno ukvarjati z organizacijo izobraževanja odraslih in na šoli vzpostavila enoto za izobraževanje odraslih, nekaj let kasneje pa tudi Višje strokovne šole znotraj novega šolskega centra, ki se danes imenuje Biotehniški izobraževalni center Ljubljana. Leta 2005 smo zgradili novo šolsko stavbo na lžanski cesti 10, se preselili in takrat sem postala ravnateljica Središča za izobraževanje odraslih in tudi ravnateljica Višje strokovne šole - vse do leta 2010, ko sem postala direktorica BIC Ljubljana. Danes je BIC Ljubljana eden največjih šolskih centrov v Sloveniji, v okviru 9 srednješolskih in 2 višješolskih izobraževalnih programov in več kot 70 krajših programov usposabljanj omogočamo dijakom, študentom in odraslim udeležencem poleg splošnih pridobiti tudi strokovna znanja in kompetence s področij veterine, živilstva in prehrane, biotehnologije, naravovarstva ter gostinstva in turizma. Pri nas se letos izobražuje več kot 2300 dijakov, študentov in odraslih udeležencev, za katere skrbi več kot 200 zaposlenih na

3 lokacijah v Ljubljani. Naša vizija je ostati odlična izobraževalna ustanova, prepoznavna v Sloveniji in zunaj nje kot center kakovostnega izobraževanja ter usposabljanja na področjih, za katera izobražujemo. Želimo si ostati povezani z okoljem, našim udeležencem ponujati delovne izkušnje v realnih učnih okoljih in jim omogočiti osebni razvoj z zavedanjem o družbeni odgovornosti. Tudi zato so naše učne enote tesno povezane z lokalnim okoljem in odprte za zunanje obiskovalce. Med njimi je tudi naša trgovina KRUHarije in CUKRnije, Čajnica Primula, Šolska veterinarska ambulanta, Restavracija in Kavarna KULT316, Šolska mikropivovarna in Šolska turistična agencija.

Kaj je vaš največji uspeh?

Za našo skupnost tukaj je skozi moje udejstvovanje največji uspeh zagotovo prenova naše šolske trgovine s pekovskimi in slaščičarskimi izdelki, ki je leta 2017 dobila tudi novo ime KRUHar-

ije in CUKRnije, v njej pa domačinom ponujamo dnevno sveže pekovske in slaščičarske izdelke, ki nastajajo v šolski pekarni in slaščičarni. Mnogo izmed njih je ročno izdelanih po tradicionalnih receptih in pridihom sodobnosti. Vesela sem, da lahko dijakom in dijakinjam ponudimo kakovostno izobraževanje v realnih učnih okoljih, obiskovalcem pa tudi posebne, tudi nagrajene izdelke, kot so Naj inovativni krof Slovenije 2023, pa pravični kifeljček, z zlatom nagrajena prekmurska gibanica, emonska pogača in emona kocka. Velik doprinos za razvoj naše lokalne skupnosti je zagotovo tudi čajnica Primula, ki se skriva pod starodavnimi krošnjami dreves v našem Botaničnem vrtu. V osemnajstem stoletju postavljena hiška svoj čar ohranja še danes in nudi poseben ambient v objemu narave, ki ga v mestnih središčih sicer težko najdemo. Posebej sem ponosna tudi na to, da smo na BIC Ljubljana novembra 2020 kot prva šola v Sloveniji prejeli nagrado Evropske komisije Vet Excellence Award, ki nas je uvrstila v sam vrh inovativnega poklicnega in strokovnega izobraževanja in usposabljanja v Evropi. Leto 2020 je bilo izjemno, saj smo prejeli tudi državno nagrado za izjemne dosežke na področju šolstva.

Opišite načrte za prihodnost

Na BIC Ljubljana želimo v prihodnosti še naprej slediti našem poslanstvu in viziji in zagotavljati kakovostno izobraževanje ter se še bolj povezati z lokalnim okoljem. Eden izmed projektov, ki ga načrtujemo, je sodelovanje pri vzpostavitvi mladinskega centra, ki bo

nastal v še ne prenovljenih prostorih Cukrarne. Kmalu boste lahko v čajnici Primula poskusili naš nov slašičarski izdelek, ljubljanski štrukelj, s katerim bomo okusili zgodovino Ljubljane s tradicionalno sladico iz leta 1868, najstarejšim štrukljem iz Ljubljane, pripravljenim na sodoben, inovativen način izpod prstov naših slašičark.

Kje točno v naši ČS ustvarjate?

Naša šola stoji nasproti Špice ob Gruberjevem kanalu. Prav tam, na Špici smo v aprilu denimo otvorili tudi fotografsko in video s kratkimi filmi prezrtih delavcev v turizmu, ki so jo v okviru projekta Vzemi si čas za nas pripravili študenti gostinstva in turizma na naši Višji strokovni šoli. Študenti z razstavo želijo ozaveščati širšo javnosti o pomenu zaposlenih v turizmu, ki so spregledani in premalo izpostavljeni, tako, da vas vabim, da si jo ogledate.

Se spomnite svojih začetkov, s katerim izzivi ste se srečevali?

Seveda, izzivov je bilo vedno veliko (smeh). Tukaj, kjer sedaj deluje BIC Ljubljana, je bila nekoč lesno-pridelovalna industrija Hoja. Ko smo v šoli iskali novo lokacijo za širitev šole, je bilo na voljo več lokacij, ena izmed njih je bila tudi tale na Špici. Moj prvi odziv je bil, da bi bila šola na tej lokaciji čisto preveč blizu mojega doma in da to zagotovo ni dobra ideja. (smeh). Sama seveda na izbiro lokacije nisem mogla vplivati, izbrana je bila prav lokacija na Špici in kasneje, ko sem pričela tukaj delati, sem ugotovila, da je izjemen privilegij stanovati tako blizu delovnega mesta. Če vam prišepnem, še par let sem se privajala, da se v službo ni potrebno voziti z avtom. Sedaj sem zelo vesela, šola živi v izredno lepem okolju in lepše lokacije za našo šolo ne bi mogli najti.

Kako je okolica, v kateri živite, vpliva na vaše ustvarjanje, delo ...?

Ko delaš in živiš hkrati v isti lokalni skupnosti, si še bolj vpet v lokalno okolje, ga spremljaš, razmišljaš, kaj bi mu še lahko ponudil in si želiš, da bi bilo tisto, kar počneš, koristno tudi za ljudi, s katerimi v lokalni skupnosti sobivaš. Na BIC Ljubljana imamo zaradi narave organizacije, ker smo šolski center,

ogromno znanja in zato vsako leto ob dnevu odprtih vrat domačine z veseljem povabimo k nam, da jim predstavimo naše delovanje in zanimivosti s področij, za katera izobražujemo. V okviru četrtne skupnosti sodelujemo pri Dnevih četrtne skupnosti, ki ga organizirajo pred ali v dvorani Galjeveca, dobrodelno pomagamo društvom v okolici, sodelujemo pri urejanju in čiščenju ČS z dijaki v programu naravovarstveni tehnik, pripravljamo delavnice in usposabljanja, na katere vabimo tudi bližnje sosede.

Kakšni občutki vas prežemajo, ko se zjutraj pogledate skozi okno? Kaj vidite, kaj vas navdušuje...

Ko pogledam skozi okno, trenutno vidim razkopano lžansko cesto (smeh). Ekipa delavcev gradbenega podjetja je izjemno zavzeta in prijazna do nas domačinov – skrbijo, da, kljub prekopavanju ne ostanemo zaprti. Zanimivo je to, da nas je gradnja ceste še nekoliko bolj povezala, smo v nekako isti situaciji in večkrat si priskočimo na pomoč. Šele sedaj se tudi zavedam, kako veliko prometa se je v letih zgostilo na lžanski cesti – odkar je cesta zaprta, pa zjutraj uživamo ob ptičjem žgolenju.

Kako se počutite v naši ČS in kaj so po vašem mnenju največje prednosti dela in življenja v naši ČS?

Naša prednost je zagotovo to, da smo hkrati v centru Ljubljane in še vedno imamo prijetno zeleno bivalno okolje, Botanični vrt imamo na dosegu rok, v hipu smo na Golovcu, obdaja nas Ljubljana in čez brv smo le streljaj oddaljeni od centra mesta. Z veseljem vedno preberem tudi naš časopis, Rudniško četrtinko, ki nas domačine povezuje v skupnih zgodbah.

Kaj vam je tu najbolj všeč (konkreten kotiček, lahko tudi dogodek, ...)?

Naš domači vrt, Golovec, Botanični vrt z našo čajnico Primulo in čudovit pogled iz moje šolske pisarne na Špico. Ta pogled skozi okno mi vsak dan lepša dan in marsikdo reče, da imam najlepši razgled iz pisane v Ljubljani – edina škoda je ta, da ga nimam časa prav pogosto občudovati (smeh).

Bi lahko z nami delili kako prav posebno izkušnjo povezano z življenjem v ČS?

Ko smo bili otroci, smo se v četrtni skupnosti veliko družili in poznali smo vsak njen kotiček. Takrat smo se v Ljubljani še kopali in velikokrat smo otroci pri Kanu klubu naše prijatelje prijeli za roke in noge, potem pa: »En, dva, tri, hop ... in si bil v vodi!« (smeh). Še danes bližino vode radi izkoristimo za vožnjo po Ljubljani s kanuji. Veseli me tudi, da imajo na tem mestu zadnja leta vsako jutro starejši organizirano jutranjo vadbo. To je zelo pohvalno.

Bi s sokrajani podelili kak nasvet?

Če si zaželite skodelico posebne čaja, kave, domačega smoothija, domačega piva ali ledenega čaja in se želite posladkati tudi z različnimi vrstami drobnega peciva in našimi slašičami, vas vabimo v čajnico Primulo, pa v našo trgovino KRUHarije in CUKRnije ali pa na kakšen naš slašičarski, kuharski, pekovski ali drug kulinarični tečaj. Kmalu pa si boste lahko, poleg vseh drugih dobrot v naši trgovini in čajnici privoščili tudi naš domač šolski sladoled.

Kje in kako lahko z vami stopimo v stik?

Spremljajte našo spletno stran in družbena omrežja, kjer pišemo o dogajanju na šoli, tam pa so vam na voljo tudi vsi naši kontaktni podatki. Veseli bomo vašega obiska!

OBVESTILO Dnevnega centra aktivnosti

V Dnevem centru aktivnosti za starejše Ljubljana - DCA Rudnik vas vabimo, da postanete naši člani. Prepričani smo, da lahko pri nas vsak najde nekaj zase, nekaj, da kvalitetno zapolni svoj čas, razširi socialno mrežo in obogati svoje življenje. Čakamo vas prijetni, družabni in nasmejani ljudje. Nikomur ni treba samevati - pridružite se nam!

Tina Jerman, strokovna sodelavka DCA Rudnik

Telefon: 051 672 006, E-pošta: dcarudnik@gmail.com , spletna stran: www.dca-ljubljana.org

DNEVNI CENTER AKTIVNOSTI ZA STAREJŠE – RUDNIK, Pot k ribniku 3a TEDENSKI SPORED AKTIVNOSTI (Program sofinancirata MOL in MDDSZEM)

Mestna občina Ljubljana

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA DELO, DRUŽINO,
SOCIALNE ZADEVE IN ENAKE PRILIKOSTI

ura	PONEDELJEK	ura	TOREK	ura	SREDA	ura	ČETRTEK	ura	PETEK
7.30 8.00	TELOVADBA na PROSTEM	7.30 8.00	TELOVADBA na PROSTEM	7.30 8.00	TELOVADBA na PROSTEM	7.30 8.00	TELOVADBA na PROSTEM	7.30 8.00	TELOVADBA na PROSTEM
8.00 12.00	KLEPET OB KAVI	8.00 12.00	KLEPET OB KAVI	8.00 12.00	KLEPET OB KAVI	8.00 12.00	KLEPET OB KAVI	8.00 12.00	KLEPET OB KAVI
8.00 9.00	VADBA ZA HRBTENICO	8.00 9.00	CHI GONG	8.00 9.00	TELOVADBA	8.00 9.00	JUTRANJA TELOVADBA	10.00 11.30	KARTANJE REMI
9.00 10.00	PILATES	9.00 11.00	RISANJE MANDAL	9.00 11.00	JOGA	9.00 10.00	TELOVADBA NA STOLU	10.00 12.00	KVAČKANJE
9.00 11.00	POGOVORI ZA DUŠO IN TELO	9.00 12.00	SLIKARSTVO	9.00 10.30	RAČUNALNIŠTVO	10.00 11.00	JOGA STRETCHING	10.00 13.00	TAROK
8.00 9.00	TELOVADBA NA STOLU Zoom	11.00 12.30	LJUDSKO PETJE	11.15 13.15	PEVSKI ZBOR DCA	9.30 11.00	INTERVALNA HOJA	10.30 14.00	NAMIZNI TENIS
10.00 11.30	NADALJEVALNA ANGLEŠČINA 8.5.	11.00 14.30	NAMIZNI TENIS			11.00 12.30	GLASBENE URICE	9.00	POHODNIŠTVO prijave
10.30 12.00	NEMŠČINA ZA VSAK DAN Google Meet	9.00	POHODNIŠTVO prijave			11.00 12.30	MOŽGANSKA TELOVADBA		
10.30 14.00	NAMIZNI TENIS					11.00 14.00	NAMIZNI TENIS		

URNIK VELJA OD: 13. 4. 2023

- > ODPRTO VSAK DELOVNIK od 7.00 do 15.00 oz. v času trajanja aktivnosti
- > KAKO DO NAS? LPP postajališče Rakovnik (v nizki rjavi leseni stavbi za Mercatorjem, poleg balinišča in nogometnega igrišča)

Ustanovili smo krajevno organizacijo RK Rudnik

V torek, 18. aprila 2023, smo ustanovili Krajevno organizacijo Rdečega križa RUDNIK (KORK Rudnik) in tako smo še bolj dostopni krajanom Rudnika. KORK Rudnik bo pomagal pri uresničevanju humanitarnih ciljev Rdečega križa, kot je ukrepanje ob naravnih nesrečah, organiziranje človekoljubnih zbiralnih akcij, zaznavanje in posredovanje pomoči ogroženim v skupnosti, krepitev socialne mreže, skrb za vključevanje novih članov, organiziranje družabnih dogodkov ter skrb za zdravje krajanov. PRIDRUŽITE SE NAM!

Telefon: 01/42-53-419, 040/858 052, E-pošta: info@rdecikrizljubljanasi.si
Več info: <https://www.rdecikrizljubljanasi.si/si/Kontakt/>

PROGRAM DRUŠTEV

Program društev in urnik dejavnosti v ČS Rudnik spremljajte na spletni strani www.rudniskacetrinka.si

Informacije o dogodkih in urnikih dobite tudi na mol.rudnik@ljubljanasi.si in 01 428 03 45